

DE SET EN SET

Marató
substitutòria

Joan Poyano

Catalunya es torna a fer amb *La marató* de TV3 el ja tradicional autohomenatge a la gent més solidària de les que es fan i es desfan, aquest any amb un orgull especial perquè s'ha aconseguit un rècord de recaptació destinada a la investigació mèdica malgrat una crisi econòmica que ha posat en risc de pobresa el 20 per cent de la població. Aquest resultat, sorprenent d'entrada, constata l'arrelament d'un model on les administracions públiques destinen sistemàticament recursos insuficients a un dels serveis públics més essencials, la sanitat, i a la gent ja li està bé: en comptes de demanar més inversió pública en recerca mèdica, prefereix

Com que la Generalitat està més cardada que mai, els solidaris conseqüents contribueixen més

que els seus impostos es dediquin a altres coses i cobrir el forat amb aportacions privades nadalenques. I com que la Generalitat està més cardada que mai –a més de no tenir diners per a investigació no en té per pagar els sous convinguts al personal sanitari públic i fa xantatge al sector concertat perquè apliqui les mateixes retallades–, els solidaris són conseqüents i augmenten la seva contribució.

Suposo que entre els que aquest Nadal han aflluixat la mosca més que mai hi ha els que tant han reclamat rebaixes com les dels impostos sobre les successions i sobre societats. Ja seria massa que a més d'haver aconseguit reduir una mica més una recaptació tributària en caiguda lliure fossin tan garrepes com per deixar que el forat extra l'ompli la gent de bona fe a qui li toquen la fibra sensible des de la televisió pública i continua convençuda que l'única manera que això rutlli millor és a base d'almoines.

EL LECTOR ESCRIU

Passat el soroll
de les eleccions

■ Penso que l'independentisme català és dels moviments polítics més estracordetes del planeta Terra. Qualsevol raó és bona per desunir-se la gent! Jo no vaig votar Solidaritat Catalana, ho haig d'admetre, i fins i tot la nit electoral em vaig portar un cert disgust. Ara, un cop vista l'actuació dels quatre parlamentaris que ha tret SI, i sentides les seves declaracions diverses, etcètera, començo a tenir clara una cosa: aquests són els meus. Només fa dues setmanes de les eleccions i haig d'admetre que durant la llarga campanya no em vaig aclarir gaire que havia de votar. Un cop passat tot el soroll i ara que els de SI han pogut treure el nas als mitjans de comunicació i explicar-se, crec que ho estan fent francament bé. Fan i diuen el que vull veure i sentir ¿Per què no admetre-ho? Prou d'estirar cordetes i fem-los costat, a aquests quatre valents.

És el que penso jo i crec que més gent que no els va votar. Per cert, una tia meva ni sabia que es presentaven!

MARIA CAPELLADES RUIZ
Barcelona

Deixin de
potinejar la meva
vida

■ El 2001 vaig anar a Peñaflores de Gállego i un parent legal, davant l'evidència documental i sonora, va dir "això no és el que ens han explicat" i va callar qui, què i quan. Un altre parent legal va reconèixer: "Han vingut a avisar-nos que et denunciaran, perquè no ens espantem" i va callar. Vaig ser denunciat, pel parent legal i també veí meu, per primera vegada en la meua vida, el 19/10/01; me'n vaig assabentar el 5/2/02, mitjançant una citació irregular que no identificava el denunciador ni acompanyava denúncia. Vaig ser

Les cartes trameses a aquesta secció no han d'excedir els vuit-cents caràcters. El Punt es reserva el dret de publicar-les i resumir-les. És imprescindible que en l'original i en els correus electrònics s'hi facin constar el domicili, el telèfon i el número del DNI o passaport de l'autor. No es publicaran cartes signades amb pseudònims ni amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a cartes@elpunt.cat

Escullera de BCN

■ El dia de Sant Esteve de l'any 2008 el temporal fort de llevant va fer malbé l'escullera de Porta Colei del port de Barcelona i, fins avui, l'accés hi està prohibit.

Aquest lloc emblemàtic per a Barcelona ha estat sempre molt visitat i s'hi han desenvolupat moltes activitats esportives, com el clàssic Trofeu Nadal de pesca submarina, que des del 2008 ja no es pot fer.

Tenint en compte la relació del mar amb la Ciutat Comtal i considerant que aquest indret ha estat el planter de molts esportistes practicants de pesca submarina i activitats subaquàtiques, demanaria a les institucions implicades que, el més aviat possible, tots els ciutadans de Barcelona puguem tornar a desenvolupar les nostres activitats de lleure en aquesta zona, punt de referència de la nostra costa barcelonina i inspiració per a molts artistes.

CARLES FONT PLANELLA, Federació Catalana d'Activitats Subaquàtiques. Barcelona

absolt el 6/2/02. Un any després (4/2/03) –després de "posar de manifest", "germà i cunyada", "la necessitat que el controlin" perquè patia una "esquizofrènia paranoide"– va presentar la fiscalia una demanda d'incapacitat contra mi (92 mesos, i ni desisteixen ni arxiven). Cap parent legal no m'ha dit ni m'ha escrit una paraula de suport cap a la meua persona i cap als meus drets, malgrat la irreprotxable i meritòria, de mig segle, trajectòria vital i malgrat l'òbvia vulneració persistent d'aquests (El Punt 7/5/10, 5/8/10...)

Només he rebut en aquests deu anys unes incoherents línies manuscrites de qui em va denunciar el 19/10/01 dient-me: "No escalfaré l'ambient", "no penso entrar en el joc"... (6/05)

Vaig manifestar i evidenciar, a Saragossa i a Cambrils, la meua determinació, deu anys abans, de, per fi, marxar i donar-los l'esquena a tots ells. I per evitar que pogués marxar com una persona van gestar aquest muntatge públic per l'esquena.

Deia fa vuit anys la dona del parent legal que em va

denunciar "és per riure", acompanyada per una veïna que també deia "això és un circ". Tal vegada sigui el "sentit de l'humor" que el parent legal em deia fa deu anys que "mai" no he tingut i que a ells els sobra, ja que sembla que tenen temps, ganes i pocs escrúpols per riure, per activa i per passiva, a costa de la meua vida. Indignant.

FERNANDO MARÍN
Cambrils (Baix Camp)

Petit miracle de
Nadal

■ El passat dijous dia 16 de desembre, tornava jo tota contenta amb el meu lot de Nadal en un carret i me'l vaig deixar als Ferrocarrils (línia S2-Sabadell). Quin disgust! Vaig preguntar i em van dir que hi ha una oficina d'objectes perduts a plaça Catalunya. Sense gaire esperança, vaig anar-hi divendres, i resulta que algú l'havia tornat! Són aquestes coses que et fan pensar que el món no està tan perdut, ni tot és tan lleig, ni la gent és tan dolenta o egoista com ho pinten a les notícies.

Bones festes a tothom!

ESTHER BARBA ESTADELLA
Sant Boi de Llobregat (Baix Llob.)

Un miracle?

■ Llàstima que no vaig estar prou atenta al programa, per poder recollir dades més exactes, però en el programa religiós que emet TV2 el diumenge al matí, el del dia 22 de desembre en l'anomenat *Testimoni* va sortir un sacerdot parlant d'un religiós que es veu que el canonitzaran. Ja sabem que l'església per a un cas d'aquests demana que aquesta persona hagi fet un miracle. Segons aquell sacerdot que tenia cura de les causes dels sants, el miracle aquesta vegada era el d'una dona que tenia un embaràs difícil, i que en la majoria d'aquests casos la criatura es moria, però en aquest cas es va salvar. El sacerdot va aclarir que en el noranta per cent dels casos sortien malament.

No vaig saber veure el miracle. Si se'n salvaven un deu per cent normalment, com ho podien considerar un miracle? Suposo que la majoria de miracles són autèntics; però en aquest cas em pregunto: on era l'advocat del diable?

CONCEPCIÓ PUIG SANAHUJA
Terrassa (Vallès Occidental)

Bones festes... i
els laborables?

■ Durant aquestes dates tothom està entestat a felicitar només les festes, com si els laborables, que queden entre mig, no fossin mereixedors de la mateixa felicitat. És clar que en temps de crisi, en un país amb gairebé 5 milions reals d'aturats, referir-se als laborables es podria interpretar com un sarcasme, especialment per als que el concepte els pot resultar dolorosament contradictori. En tot cas, bones festes i laborables a tots... fins i tot per als que no hi ha distincions en el calendari

JORDI S. BERENGUER
Barcelona

EN
SÍSIF

Jordi Soler

